

Farní měsíčník

Prosinec 2025 ● číslo 12 ● 30. ročník

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava ● Brumov-Bylnice ● Sv. Štěpán ● Sidonie

„Boží Syn se stal člověkem, aby měl člověk domov u Boha.“
(Hildegard von Bingen)

JAK BYCH NEMĚL BÝT NADŠENÝ?

Tomáš Kempenský v Následování Krista píše: „Shromažďuj bohatství nesmrtelné, dokud máš čas a myslí na spásu svou a jen o to, co je Boží, pečuj.“ Tady není náš domov. Už od události narození Božího Syna, Ježíše Krista, víme, co přesně to znamená. On dostal chlév za své útočiště, když Mu Panna Maria a svatý Josef hledali místo, kde má přijít na svět. Navíc náš čas tady na zemi je taky ohraničen a jen bláhový člověk si může pěstovat poklidnou jistotu dlouhého života, když ve skutečnosti ani den, ani jediný den svého života zde nemá jistý. „Bud' vždy pamětliv konce, a že ztracený čas se nenavrací... Tou měrou budeš v duchovním životě prospívat, jakou sám sobě násilí budeš činit. – Tvé nynější námahy jsou užitečné, tvůj pláč a tvé lkaní může být vyslyšeno, tvoje bolesti tě mohou očisťovat,“ píše Kempenský. Advent je k tomuto třibení ducha mimořádnou příležitostí. Kolik běžných situací můžeme vidět zrakem upřeným na vyhledávání příležitostí k umrtvování – ano, to je nepopulární slovo našich žádostí tělesných i duševních. Jen třeba při setkávání s lidmi, s nimiž není vyjít vždy snadné, můžeme mít spontánní šanci

na tento malý duchovní zápas. Potkáváme třeba právě ty, kteří nám prokazují službu a milosrdenství, když vybrušují ctnosti naší duše. Jde o pravou příležitost k shromažďování bohatství. Takového, který vytváří třeba jen obyčejnou shovívavost, trpělivost nebo laskavost. Jistý muž s jazykem protřelým jako on sám životem řekl: „Všechno, co ti vadí, tě formuje a dělá lepším. Kristus nás hledá. Přišel s nabídkou věčného života, šancí na trvalé a opravdové štěstí. Když se dáme najít, dostaneme navíc radost už zde na zemi.“

Myšlenku křesťanské radosti pěkně ilustruje příběh, který jsem někde četl. Jeden mladý student si našel brigádu. Po nějaké době si ho zavolal jeho šéf. Student se bál, že ho vyhodí, že svou práci neudělal dost dobře, byť se snažil pracovat, jak nejlépe uměl, práce si vážil a výdělek potřeboval. Jeho šéf začal zešířka: „Na každé pondělní poradě si všimnu, jak ostatní nemají pondělí rádi. V jejich obličejích se odráží otrávení, že celý pracovní týden je teprve před nimi. Jen u vás je to jiné. Vy jste nadšený, zapálený, radostný. Chtěl jsem se vás zeptat, čím to je?“ Student popravdě odpověděl: „Každé pondělí, než jdu do práce, jdu na mši svatou. Jak bych pak neměl být nadšený?“

Požehnaný adventní čas!

P. Richard

PŘÁNÍ

Znova, pokaždé jinak, znova bojovat proti hříchu a znova konat dobré skutky. Každý den je jako nádoba a my do ní ukládáme svoje skutky. Co bude na konci tohoto roku? Budou tam jenom naše chyby, naše nedostatky, naše zmetky? Bud' ten rok bude jak přeplněná popelnice vyvezená na smetiště, anebo tam budem ukládat modlitby, skutky lásky, sebezápor, prokázat něco bližnímu – a na konci Pán Bůh nám řekne: „Tento církevní rok je jako klenotnice, naplněný bohatě dobrými skutky.“

Milí farníci, přejeme vám požehnané vánoční svátky a v novém roce ať se vám daří plnit klenotnice nádhernými šperky v podobě dobrých skutků lásky. Amen.

Kněží mariáni a redake Fm

DUCHOVNÍ SLOVO

CHCEME-LI ZAKUSIT VÁNOČNÍ RADOST, MUSÍME NĚCO „DĚLAT“

Poznání, že Bůh přichází na svět, aby se stal služebníkem člověka, aby mu dal část své svatosti, je pramenem nevysychající radosti. Bylo by osudné odmítat tuto radost. Těšíme-li se ovšem a připravujeme na velké vánoční tajemství, na příchod Boha v lidské podobě na zemi, bylo by příliš jednoduché uvažovat o něm jen jako divák a pozorovatel.

Podstatné je, že mu dovolíme přijít k nám, že „otevřeme brány dokořán“, jak zpíváme v adventu. **Chceme-li se podílet na velké vánoční radosti, musíme něco „udělat“: ne ale žádné velké a senzační věci**, postačí, ukážeme-li dobrou vůli utvářet svůj život podle tajemství, jež Vánoce přinášejí. Možná se rozhodneme vyhradit si každý den zvláštní chvíli na modlitbu anebo dáme najevo přátelství někomu ve svém okolí, kdo nám není nijak zvlášť sympatický.

Brzy přijdeme na to, že tato předsevzetí nedokážeme dokonale naplnit, ale **právě tím, že si uvědomíme svou bezmoc, otvírají se v nás dveře, jimiž může vstoupit Spasitel**. Dokud jsme nezačali zpytovat hlubiny své bezmoci, necítíme jeho potřebu, a tak jsou před námi zavřeny brány velké radosti, kterou přináší Ježíš. Prožijeme-li bolestně vlastní neschopnost a zatoužíme-li po pomoci, jsme připraveni přijmout osvobozující vánoční poselství.

W. Stinissen: I dnes je den Boží – rozjímání na celý rok

NAŠE FARNOST DNES

Z FARNÍCH MATRIK - LISTOPAD 2025

Pohřbeni byli:

Anna Kostková (67 let)

Bylo:

- Dušičková pobožnost na hřbitově
- Vzpomínka na všechny zemřelé
- Fatimská pobožnost
- Dekanátní setkání mládeže ve Valašských Kloboukách
- Slavnost Ježíše Krista Krále
- Večer milosrdenství
- Mše sv. ve Slavičíně za zemřelé kněze dekanátu
- Adventní duchovní obnova
- Svěcení adventních věnečků

Bude:

- Rorátní mše sv. – pondělí v 6. 30 hod., středa v 17.00 hod., sobota v 7. 30 hod.
- 5. 12. setkání se sv. Mikulášem po mši sv.
- 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie – mše sv. v 8. 00 hod. a v 17.00 hod.
- 13. 12. Fatimská pobožnost v 15. 00 hod.
- 24. 12. mše sv. v 15. 00 hod. „půlnoční“ pro děti a ve 24. 00 hod. půlnoční mše sv.
- 25. 12. Slavnost Narození Páně (mše sv. jako v neděli)
- 26. 12. svátek sv. Štěpána (mše sv. jako v neděli)
- 27. 12. na svátek sv. Jana Evangelisty při mši sv. svěcení vína
- 28. 12. svátek Svaté rodiny (obnova manželských slibů při mších sv.)
- 28. 12. v 18. 00 hod. večer milosrdenství
- 31. 12. děkonná mše sv. v 16. 00 hod.
- 1. 1. mše sv. na Nový rok v 7. 30, 9. 00 a 17. 00 hod., Slavnost Matky Boží, Panny Marie

DENNÍ STACIONÁŘ BRUMOV – BYLNICE

- 2. 12. MŠE SVATÁ V DENNÍM STACIONÁŘI v 9.30 hod.
- 13. 12. PRODEJ VÝROBKŮ DENNÍHO STACIONÁŘE NA PŘEDVÁNOČNÍM JARMARKU NA NÁMĚSTÍ V BRUMOVĚ-BYLNICI. PŘIJĎTE NÁS PODPOŘIT
- 18. 12. PEČENÍ VÁNOČKY v 9.30 hod.

DUŠIČKOVÁ POBOŽNOST

„Pospěšme si milovat lidi, tak rychle odcházejí, zůstanou po nich jen střevíce a hluchý telefon...“

(Jan Twardowski)

K ZAMYŠLENÍ

POŽEHNÁNÍ ADVENTNÍHO VĚNCE

Je-li adventní věnec požehnán, už to není jen krásná předvánoční výzdoba – spíše rodinně připomíná, že do jejich domu přichází sám Bůh a že všechno rozporuplné v každém jednotlivci i ve vzájemných vztazích znovu spojuje v jednotu. Zelené snítky adventního věnce nám mohou připomínat nepomíjející život, který nám Bůh daroval vtělením svého Syna. Všechno vyprahlé se znovu zazelená a ožije. Světlo adventního věnce září v temnotách, které se někdy rozpínají i v naší duši, a teplo svící zahřívá naše vychladlá srdce.

*Milosrdný a dobrý Bože,
ty jsi pramenem veškerého požehnání.
Prosím tě, požehnej tento adventní věnec
a celou adventní dobu, ať se znovu zace-
lí a zahojí vše, co se během uplynulého
roku pokazilo.*

*Prosím tě, požehnej také mně i všem
lidem, kteří mi leží na srdci. Vztáhni svou
žehnající pravici nad všechny lidi. Požeh-
nej dílo mých rukou, aby se má práce sta-
la požehnáním pro druhé.*

*Požehnej všechny lidi, kteří se necí-
tí milováni. Pošli jim své požehnání v po-
době lásky. Sešli své požehnání v podobě
naděje všem zoufalým a zoufalým, se-
šli své požehnání jako nový život ustrnu-
lým, jako světlo těm, v jejichž srdcích se
zatemnělo.*

*Požehnej těm, kteří jsou nemocní a trpí
sebou samými, aby dokázali načerpat no-
vou naději.*

*Požehnej umírajícím tak, aby svým umí-
ráním požehnali tomu, co pomíjí, a tak se
stali sami požehnáním pro všechny, kteří
ještě zatím žijí v časné skutečnosti.*

*Požehnej nám všem, abychom se stá-
vali požehnáním jedni druhým.*

*Naplňuj svým požehnáním celý svět,
abychom i my dokázali vnímat tvůj svět
jako jedno velké požehnání.*

Naplňuj svým požehnáním všechny mé blízké. Dej, ať dnes všude vnímáme tvé požehnání: v tichu, v modlitbě, v setkáních, v rozhovorech, při práci a vůbec ve všem, co prožíváme. Požehnej nám a všem našim blízkým dobrotivý a milosrdný Bůh, Otec i Syn i Duch svatý.

Anselm Grün, Jsi požehnáním

ADVENT NÁS MÁ OBNOVIT A UZDRAVIT

Adventní doba je jako jaro v přírodě, kdy se vše obnovuje, vše je svěží a zdravé. Tak v nás má advent také působit: obnovit nás a uzdravit, abychom byli schopni přijmout Krista, ať k nám přijde v jakékoli podobě.

O Vánocích přichází jako malé dítě, maličké a bezmocné, odkázané na svou matku a na vše, co může mateřská láska dát. Učme se od Ježíše a Marie! Chceme-li opravdu, aby nás Bůh naplnil, pak se musíme pokorou vyprázdnit ode všeho, co je v nás sobecké.

Matka Tereza

V BOŽÍCH OČÍCH JE KAŽDÝ ČLOVĚK DŮLEŽITÝ

Bohu nejde o statistiky úspěšnosti. Jde mu o každého člověka, o každou ztracenou ovci. To se projevuje i tím, že je v nebi velká radost nad obrácením bytí jen jediného hříšníka. Leckdy se nám moc nechce ke svátosti smíření. Zkus si někdy po jejím přijetí uvědomit: Bůh se teď raduje z toho, že ti mohl udělit své odpuštění. Raduj se, že ses vrátil do jeho náruče. Možná se tak svátost smíření postupně začne ve tvých očích proměňovat. Místo nepříjemné povinnosti to bude chvíle radosti, kterou sdílíš se svým nebeským Otcem.

Z: *Evangelium na každý den*

ZAPOMÍNÁME NA POSELSTVÍ VÁNOC

V horečném tempu vánoční doby míváme sklon zapomínat na poselství a příslib, které Vánoce zvěstují. Velmi často býváme v zajetí toho, co všechno ještě musíme stihnout na poslední chvíli. Pospícháme, tlačíme a strkáme se a málem že srážíme lidi shánějící ten extra dárek, který si my vážně nemůžeme dovolit. Mohl by být všechn ten spěch a shon satanovou pomstou Bohu nebo jeho odvetným tahem za Vtělení - zrození Syna Božího? Satan nás všechny oslepuje třípytem a leskem, zvoněním zvonků a cinkáním pokladen v obchodech. Přestali jsme dbát na význam Vánoc – poselství míru mezi všemi muži a ženami, příslib radosti lidem dobré vůle.

Opravdová krása Vánoc se spíše nachází v jednoduchosti - jednoduchosti pramenící z uvědomění a umění naslouchat. Neboť čím více nasloucháme okolnímu světu, tím plněji si uvědomujeme nesnáze a bolesti, hněv, vypětí a vyčerpání, kterými muži a ženy trpí. A právě poselství a příslib Vánoc může přinést naději malým a zbloudilým; poraněným, ukřivděným, týraným a zlomeným.

Jedním z největších darů, jež můžeme přinést světu, každému muži, ženě či dítěti, které potkáme v této vánoční době, je „prokazovat laskavost a konat nezištné krásné skutky“. Vzpomínám si na humoristický seriál kreslíře Johnnyho Harta uvedený před několika lety, ve kterém vystupuje postava Wileyho hledajícího odpovědi na nejzávažnější otázky života.

Jedna z těch otázek je velmi jednoduchá, a přesto současná. Na prvním obrázku se Wiley ptá: „Co se stalo s laskavostí?“ A pokračuje těmito verši: „Proč lidi nelitují síly, aby jiným trable způsobili? Proč schválně druhým štěstí hatí, ač vědí, že se jim zlo dvakrát vrátí?“

Proč tak rádi zraňujeme i ty, které milujeme?

Proč člověk milá slova sotva svede? Vždyť jedna rána k druhé vede. Proč se nechováme, jak nám velí jeden slogan známý?

Vedme si tak, jak bychom chtěli, aby se jednalo s námi. Proč chyby druhých nám tak vadí, jeden sotva uvěří. Odpuštění a láska vystrnadí satanův zadek ze dveří...

Darujte o Vánocích dar, který má trvalou hodnotu, dar, který vás nadlouho přežije. Prokazujte laskavost a konejte nezištné krásné skutky. Jen do toho, zkuste to! Pro vás je to jen maličkost. Ale jsem si jist, že lidé kolem vás budou udiveni a svět bude ohromen. Jen do toho, buďte laskaví ostošest. Takové šoky svět moc potřebuje.

Z knihy: *Kolik váží sněhová vločka a jiné příběhy*

MAGNIFICAT JAKO NÁVOD NA PROŽITÍ VÁNOC

Když se blížily úplně první Vánoce, s napětím je očekávali pouze dva lidé na celém širém světě. Maria, dívka z Nazareta, a její manžel Josef. Bůh chtěl obdarovat jejich rodinu, národ Izraele, ale také všechny ostatní národy země. Maria se po tom, jak ji navštívil anděl, který jí tuto radostnou zvěst oznámil, ihned vydala na cestu ke své příbuzné Alžbětě. Před ní v krásné modlitbě známé jako Magnifikat vyznala svou radost z prvních Vánoc a dala nám příklad, jak prožívat všechny ostatní.

Velebí má duše Pána.

Shon, stresy, toto třeba dovařit, tamto uklidit, kapra osmahnout, děti pohlídat, dárky poschovávat... Během Vánoc se najde milion věcí, na které se dá soustředit. Cítíme odpovědnost za to, abychom dodrželi tradice, připravili chutná jídla, nakoupili dárky, které se budou líbit, a vytvořili tu pověstnou atmosféru klidných a radostných svátků. Jsem si jist, že toto všechno má svůj smysl. Dvojnásobně to platí v případech, že v rodině máme děti. Vzpomínky na Vánoce bezpochyby patří mezi nejkrásnější z mého dětství - a tak to má být. Jenže proč toto všechno děláme? Jaký to má smysl? Tradice, jídlo a dárky mají odkazovat na skutečnou podstatu Vánoc - betlémské děťátko, které dává světu naději, pokoj a radost. Pokud všechny tradice dodržíme, uvaříme tu nejchutnější štědrou večeři v dějinách a vybereme nejvhodnější dary, ale ztratíme radost a pokoj, které Ježíš přinesl, tak nač to všechno bylo dobré? Co jsme tím oslavili?

A můj duch jásá.

Panna Maria neočekávala narození svého syna se zamračenou tváří a v tiché zbožnosti. Když říkala, že její duch jásal, tak věřím, že to na ní i bylo vidět. Musela zářit. My křesťané jsme Ježíše už potkali. Dáváme to najevo? Vždyť když v kostele zpíváme některý z Davidových žalmů o radosti, mnozí ani brvou nehnu, natož aby ukázali nějaké emoce. Nejtěžší to mají kněží se smys-

lem pro humor. Pokud i během kázání zavtipkují, věřící strne v jakési křeči a bojí se dát najevo byť jen drobné pobavení. Nepopírám, že uctivé ticho a zbožné zamyšlení mají v duchovním životě obrovský význam. Jenže rovněž v něm mají místo i radost, smích, zábava a vtipy. Jen se zeptejte Filipa Neriho, Jana XXIII., nebo papeže Františka. Před Vánocemi si navzájem přejeme šťastné a veselé svátky, tak proč nedovolit duchovní radosti z Ježíšova příchodu, aby se projevila navenek.

Velké věci mi učinil ten, který je mocný.

Život Panny Marie se od návštěvy anděla Gabriela musel obrátit naruby. Koneckonců, asi to tak bývá vždy, když se žena dozví, že čeká dítě. Ať už ji anděl navštíví nebo ne. Maria hmatatelným způsobem pocítila, že Bůh koná v tomto světě a dokonce i v jejím vlastním životě. Otec už nebyl vzdáleným Králem, ale spolupracovníkem na úžasném díle. Na to často zapomínáme - že Bůh má mnohé plány pro svět a v některých z nich je klíčová právě naše spolupráce, naše ochota podílet se na čemsi, co nás přesahuje. I když se toho možná bojíme. Vždyť co mohlo být hroznější, než neočekávané těhotenství v relativně nízkém věku, pro které mohl Marii opustit její snoubenec?

Vánoce mohou být časem, kdy přehodnotíme naše priority, zvážíme, do čeho nás sám Bůh zve a vyjdeme mu vstříc.

Svaté je jeho jméno a jeho milosrdenství.

Z Ameriky známe vánoční heslo „Let's put Christ back in Christmas“. V češtině bohužel tato slovní hříčka nefunguje tak trefně jako v angličtině, smysl je však stejný - znovu udělejme z Krista součást Vánoc. A nejde jen o to, zda dětem řekneme, že u nás dárky nenosí ani Santa Claus, ani Děda Mráz, ale Ježíšek. Dá se od toho odrazit, ale důležitější bude, pokud půlnoční mše nezůstane jedinou součástí našich svátků, která se bude točit kolem Ježíše. Vánoční ozdoby, ba i mnohé tradiční zvyky mají s křesťanstvím často pramálo společného. Otevírá se příležitost pro naši kreativitu - udělejme z Krista nejdůležitější součást Vánoc!

Mocné sesadil z trůnu a povýšil ponížené.

Nikdy se nám nepodaří dostat pod kontrolu každý detail. Vždy se něco pokazí - a podle zákonů schválnosti většinou v nejnevhodnějším možném čase. Podobáme se tak bojovníkům, kteří musí držet pevnou ruku nad svými pan-

stvími, hasit i ten nejmenší problém, aby se celý systém nezesypal. Tímto způsobem si akorát tak vyrobíme šediny a vrásky navíc. Maria nás ve svém chvalozpěvu zve uvolnit se, přenechat vše Bohu - ponížit se, myslet více na druhé a méně na sebe.

Hladové nasytil dobrými věcmi.

Cosí, co neodmyslitelně patří k vánočním svátkům, je charita. V amerických seriálech se často setkáváme s vývažnou pro bezdomovce, kam během Vánoc chodí různí lidé vypomáhat s přípravou a vydáváním jídla. Určitě stojí za zamyšlení najít způsob, jakým bychom v naší životní situaci mohli podat pomocnou ruku těm, kteří mají méně než my. Františkův pontifikát začal radou od bratra kardinála, který mu řekl: „Nezapomeň na chudé.“ Podobnou radu nám dává i Maria.

Bohaté propustil s prázdnou.

Není špatné, pokud si svátky chceme užít a mít z nich cosí i pro sebe. Obohatit se - ať už duševně nebo materiálně. Podstatné je, abychom se neobohacovali na úkor druhých. Nemysleli více na to, jaké dárky dostaneme, než na to, jakým darem budeme pro naši rodinu a přátele.

Pamatuje na své milosrdenství, jak slíbil našim otcům.

Bůh k nám každé Vánoce přichází s novou nadějí. Tak jak navštívil národ Izraele, navštěvuje i naše rodiny a komunity. Nepřichází jen k jednotlivcům, stává se součástí našich společenství a proměňuje je. Dovolme mu proměnit nás.

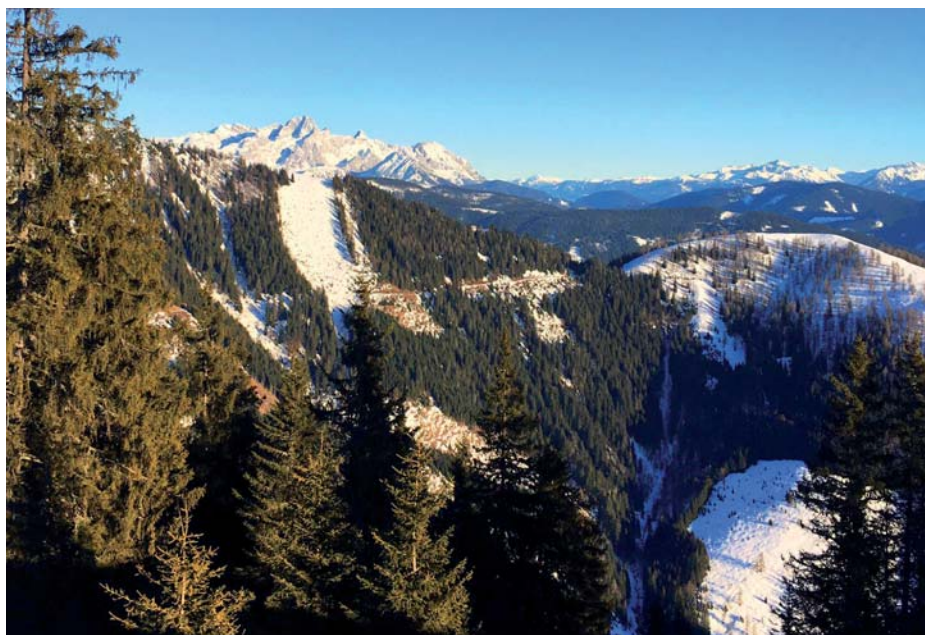
Převzato z internetu

PŘÍBĚHY

PROČ NA SVĚT PŘIŠLO JEN DĚTÁTKO

Dělník Berta, o kterém vám budu vypravovat, v životě zkrachoval. Děťství měl dobré, býval i ministrantem. Ale pak se ho ujala ateistická škola a tam mu trvale vtloukali do hlavy, že Bůh neexistuje a Kristus nežil. On si z toho vyvodil, že si tedy může dělat, co chce, a z domu odešel. A byl Štědrý večer. Na Štědrý den jsou zavřeny továrny a hospody. Lidé spěchají domů nebo do kostela. Jenže Berta domov neměl a do kostela nechodil. Našel přece hospodu, která byla otevřená. Ubručený hospodský se zlobil, když tam měl jen jednoho hosta, který pomaličku upíjel kořalku. Hleděl ven oknem, vítr hnal vločky sněhu. Najednou uviděl před sebou na chodníku starého člověka. Potácel se od jedné strany chodníku ke druhé straně, pak zaškolit a svalil se. Vítr mu sebral klobouk a pohrával si s jeho bílými vlasy. Hospodský zabručel: „Když je ožralý, má sedět doma.“ V Bertovi se pohnulo svědomí. Třeba to je nešťastný člověk. Vyšel ven, vzal ho do náručí a donesl dovnitř.

„Pro opilce není v hospodě místa,“ řekl hostinský. A Bertovi se vybavila vzpomínka z náboženského vyučování – pro Ježíše Krista nebylo místo v hospodě. Řekl: „Bude tady. Dejte mu kávu.“ Muž se posilnil, vzpružil. Začal vypravovat: „Mám doma slepou ženu. Potřebo-

„Uživej si malé věci – jednou si uvědomíš, že byly těmi největšími.“

vala nutně lék. Vyšel jsem, jedna lékárna je otevřená, lék jsem dostal, ale dostal jsem taky závrať. Padl jsem. Děkuju vám, že jste mě zachránil. Jak já se teď dostanu domů?“

Berta zavolal taxíka, dojeli až k jejich domu, vystoupili nahoru. Otevřeli, žena seděla u světla. Řekla: „Je to betlémské světlo, zažehnuté u jeskyně v Betlémě. Já je očima nevidím, ale hřeje mně ruce a hřeje mně srdce.“ Když muž vypravoval, co se stalo, děkovala: „Vy jste zachránil dva lidi: muže, aby nezmrzl, a mě – já bych bez toho léku umřela.“

To už se Berta vytratil a směřoval ke kostelu. Tam kněz právě kázal: „Dnes přišla na svět láska.“ A Bertovi se zdálo, že prožívá pohádku o Šípkové Růžence, kterou zaklela čarodějnice, ona usnula a nastal všude spánek, smrt. A teď přišel princ a s láskou ji políbil. Zdál se mu, jako by ten maličký Ježíš ho políbil na čelo a v něm oživila spící víra. Víra se mu vrátila.

Proto o vánocích přicházejí do kostela i ti, kteří jinak nemohou nebo nechtějí. Dotkla se jich láska. Proto Pán Bůh poslal na svět svého Syna, nikoliv jako ozbrojeného krále, ale jako malé dítětko. A my zpíváme o tom, co se v skutku stalo, že se lidem narodilo Děťátko.

JAK DUŠE PUTOVALA DO NEBE

Zbožná legenda vypravuje:

Sama a opuštěná zemřela chudá žena. Její duše se vydala na cestu k nebi, ale když viděla, jak je nebe daleko, zhrozila se, že se tam nedostane. Vtom uslyšela láskyplný hlas samotného Boha: „Pošlu ti vůdce.“

Najednou se vedle ní objevilo bledoučké dítětko a vzalo ji za ruku: „Ty už mě neznáš?“ zeptalo se za chvíli. Duše vzpomínala a vybavila se jí událost několik let stará. Trhala tehdy třesně, málo jich bylo. A když se rozhledla, spatřila za plotem zahrady bledé dítětko, jak se toužebně dívá po třesních. I když jich sama měla tak málo, přece odsypala do dětské zástěrky, že byla plničká. S úžasem zpozorovala, o kolik blíže se dostala k nebi.

Vtom ji někdo jiný vzal za ruku – s úsměvem se na ni dívá bledá žena. „Pamatuješ, jak jsi mě i mé dítě opatrovala v době nemoci? Jak ses o nás starala, i když jsme se ti nemohli nijak odvděčit?“ Zase o velký kus blíže byla duše ke hvězdám.

A vtom ji vzal za ruku třesoucí se stařec: „Pamatuješ, jak jsi tehdy v noci u mě seděla a stírala mně, ode všech opuštěnému, smrtelný pot z čela? A pamatuješ na má poslední slova – Bůh ať ti odplatí v hodině smrti?“

V tom okamžiku slyšela již duše rajskou hudbu a než se nadála, stanula před svým Bohem, který ji zval do věčné radosti.

Alois Pekárek, Hořící srdce

„Tajemná vánoční noc. Ta rychle uplyne. Ale tajemství lidského života poznáváme po celou dobu našeho pozemského přebývání. Sestupme do hloubky. Naslouchejme slovům Bible, které se nemění jako zprávy novin, ale trvají a zůstávají. Poznáváme Boha i sebe samotné.“

BLAHOPŘÁNÍ

Drazí oslavenci, přejeme vám, ať vás na vaší životní cestě provází Boží láska a milost. Pevné zdraví, radost v srdci a mnoho důvodů k úsměvu. Ad multos annos! (všechno nejlepší na mnoho let)

Fm

Z LITURGIE

7. 12. 2025 2. neděle adventní

„Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“

1. čtení: Iz 11,1-10

2. čtení: Řím 15,4-9

Evangelium: Mt 3,1-12

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se ko-

bylkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‘Naším otcem je Abrahám!’, neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera už je přiložena stromům ke kořenu; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

Ozvěna slova:

Kázání Jana Křtitele, který vyzýval své posluchače k obrácení a k pokání, figuruje ve všech evangeliích jako předzvěst Ježíšova veřejného působení. Podle Matouše však Jan spolu s pozváním k obrácení zvěstuje, proč je toto obrácení možné: „Přiblížilo se nebeské království.“ Lidé opouštějí své domy a u řeky Jordánu vyznávají své hříchy, protože jsou pevně přesvědčeni, že Bůh se ujímá svého království a skutečně působí v tomto světě, aby ze srdce lidí vypudil veškeré zlo: hřích, nepřátelství i sobectví. Cesty tedy mohou být napřímeny, neboť Bůh to chce a také to umožňuje. Viditelným znamením této touhy otevřít své srdce Boží blízkosti je křest ponořením v řece Jordánu. Tam putují celé zástupy. Jan neochvějně zvěstuje, že Bůh je věrný, přichází vstříc. Je zde, chce změnit náš život, chce nás „zachránit“. Jan volá všechny lidi na poušť, na místo zkoušek, setkání, nevěrnosti i obnovené důvěry. Jako tehdy i dnes volá, abychom i my mohli prožít zkušenost s Bohem, skutečné setkání s ním, které je možné, vřdyť on nás k sobě přitahuje, svým slovem v nás vzbuzuje touhu po novém, lepším životě a umožňuje nám, abychom opravdu změnili své jednání. Jan Křtitel vyžaduje jediné: abychom si nezahrávali sami se sebou ani s Bohem, nenalhávali si, že v nás není žádné zlo, ale abychom všechno, co jsme, odevzdali Bohu, a tak mohli opravdu změnit své smýšlení i život.

Odpověz si, srdce člověka: Dalo bys přednost věčnému užívání si věcí tohoto světa nebo bys raději chtělo být navěky s Bohem? Tvá volba bude záviset na velikosti tvé lásky. Miluj tedy, aby sis dokázalo zvolit dobře. Miluj ještě víc, aby sis zvolilo to, co ti bude nejvíce vyhovovat. Miluj Boha, aby sis dokázalo zvolit věčně přebývání s ním.

Z HISTORIE

KAM JSTE SE PODĚLY ...(na pokračování)

Moje vzpomínky na dětství a minulost

Jest i připomenout, že na Slovensku bylo v životních potřebách lepší zásobování a též v lihovinách a cigaretách a tak vznikla šmelina, tj. pašování a to se pašovalo. Ze Slovenska cigarety, za pracovní boty 800 cigaret, za plášť na kolo 400 cigaret, za duši na kolo 300 cigaret a za košili 330 cigaret. Cigareta měla u nás cenu 6 až 7 a na konec i 10 korun. Pašoval se dobytek, jak hovězí, tak i koně. Od nás na Slovensko se pašovaly zas železné pluhy, brány, postroje na koně a dobytek. Toto uvádím proto, že i když byly hranice střeženy, dovedli místní lidé pašovat, protože se s pohraničními Slováky dobře znali. Zvoníček Stanislav byl v těchto dobách zaměstnán co prohlížel masa domácích porážek a snažil se lidem, pokud bylo v jeho kompetenci, nadlehčit a brzy jsem se přesvědčil, že má zvláštní poslání, i když spojené s velkým nebezpečím a rizikem. V jednom případě když byl napaden příslušníkem německé Wehrmacht, zachránilo jej to, že jsem zasáhl, aby nebylo na Zvoníčka vystřeleno. Nezadržitelně se blížil v této těžké době konec okupace, německé armády byly na ústup a přicházel rok 1945.

Alois Lysák-Kovářůj

PODĚKOVÁNÍ

Ze srdce děkujeme za Vaši celoroční námahu, úsilí a ochotu věnovat svůj čas pro náš chrám a farníky. Děkujeme za úklid kostela i okolo něj. Za krásnou květinovou výzdobu, praní ubrusů na oltáři, hudebnímu doprovodu při mších sv., za organizaci akcí, atd.

Fm

*Pojďme do Betléma,
abychom našli Pána,
znamení naděje
pro nás a pro celý svět.*

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY

Úmysl papeže:

Za křesťany žijící ve válečných oblastech.

Modleme se, aby křesťané žijící ve válečných oblastech, zejména na Blízkém Východě, byli semínky míru, smíření a naděje.

Národní úmysl:

Za vánoční návštěvníky kostelů.

Modleme se, aby se všichni, kdo o Vánocích zavítají do kostelů, setkali s Boží milostí a milosrdenstvím.

Betlém v Sidonii

INSPIRACE KE SHLÉDNUTÍ

Pohádka: Zahrádka pod hvězdami

Loutkový večerníček o malém Ježíškovi a o zázracích, které možná dokáže udělat každý z nás. V podhorské vesničce v malém domku s rozkvetlou zahrádkou žije tesař Josef se svou ženou Marií a malým synkem, který má velmi neobvyklé jméno. Říkají mu Ježíšek. A to není vše, co je na něm zvláštní. Prý umí dělat zázraky. Poslouchají ho hadi, pod rukou mu krotí divoké šelmy a ztracené zvíře přiběhne na jeho zavolání! Ale Ježíšek se tomu jen směje – takové a ještě větší „zázraky“ by dokázali všichni. Ten největší zázrak je totiž dobré srdce.

2026

Nora Střelcová

TIP NA DÁREK

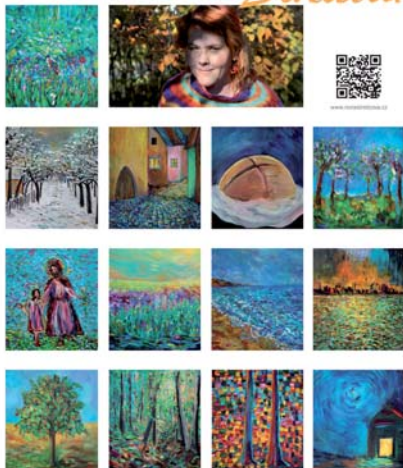
Pokoj a dobro, přátelé! Jak se rok sklání k zimě a barvy se ukládají k odpočinku, přichází znovu chvíle, kdy se ohlížím zpět a skládám rok do vzpomínek. A spolu s tím i nový kalendář 2026. Děkuji všem, kdo mě už pět let podporujete, píšete mi a sdílíte se mnou tu barevnou cestu. Díky vám se to vůbec celé děje. Každá vaše zpětná vazba mi dává motivaci se do toho každoročně pustit a důvěřovat, že si každý kalendář najde svého člověka. Je v tom vždycky kus nejistoty – musím udělat vše ve větším nákladu, aby to celé dávalo smysl, a já pak jen tiše doufám, že se ta hromada barevných listů rozletí do světa a najde svůj domov.

Pokud byste chtěli, aby vás mémi obrazy provázel i rok 2026. Kalendář si můžete objednat na: norastrelcova@email.cz nebo na tel.: 725 916 962.

Nora Střelcová

2026

Nora Střelcová

Pokoj a dobro

VÁNOCE S MARY'S MEALS - SYMBOLICKÉ MÍSTO U VÁNOČNÍHO STOLU

Dříve se u štedrovečerního stolu prostíralo místo navíc pro nečekaného hosta – gesto otevřenosti a lidskosti vůči tomu, kdo byl na cestě, sám nebo hladový. Byl to tichý projev naděje, že v čase Vánoc nikdo nezůstane opomenutý.

Dnes se svět změnil, ale pojďme společně smysl této tradice naplnit novým životem. Stále existují miliony dětí, které čekají na své místo u stolu, na jídlo, které utiší hlad, a na šanci učit se a snít o budoucnosti.

Mary's Meals pomáhá už více než 3 milionům dětí v nejchudších zemích světa a pomoc jednomu z nich na celý školní rok stojí pouhých 550 Kč. Symbolickým místem u vánočního stolu darujete dětem v chudobě teplé jídlo, vzdělání a naději. Každý zakoupený talíř je součástí udržitelné změny, která dává komunitám sílu postavit se na vlastní nohy – jídlo se připravuje z místních surovin, vaří ho dobrovolníci z místních vesnic, a tím roste nejen dítě, ale i celá komunita.

Když prostřete místo u svého stolu, pomáháte přerušit začarovaný kruh chudoby a hladu. Připomínáte si, že skutečné Vánoce začínají tam, kde se dělíme o to, co máme. A právě tehdy se rodí to největší vánoční poselství – naděje, radost, pokoj a mír pro všechny.

Více informací najdete na:

www.mistouvanocnihostolu.cz

Sbírkový účet: **5510288/0100**,
variabilní symbol: **251104**.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

● Dvě ženy se baví nad kávou: „Včera jsem vzala muže na vánoční trhy,“ nadhodí jedna.

Druhou to zaujme: „Nepovídej, a chtěl ho někdo koupit?“

● „Představte si, poprvé se u nás sešel na štedrovečerní večeři sudý počet lidí!“

„Jak to, vždyť jste byli tři!“

„Jo, ale potom přijelo sedmnáct hašičů!“

● Potkají se dva týpci:

„Co jsi koupil své ženě letos pod stromeček?“

„Ale, chtěla nějakou drobnost na krk a na ruku, tak jsem jí koupil mýdlo.“

● Lékař prohlíží pacienta a říká: „To je dobrý, to je výborný, perfektní...“

„Co je výborný, pane doktore?“

„Že vaši chorobu nemám já.“

● „Pane doktore, mám sklerózu.“

„Odkdy?“

„Odkdy co?“

● Přišel syn za otcem a zeptal se, zdali by teď, když je mu osmnáct, nemohl dostat auto.

Otec se zamyslel a řekl: „Když budeš více čist biblí a ostříháš si vlasy, tak je to možné.“

Syn tedy slíbil, ale druhý den přišel znova.

„Tati, před chvílí jsem četl bibli a tam se píše, že Ježíš měl taky dlouhé vlasy.“

„Jo, a všude chodil pěšky...“

MŠE SV. V SIDONII

- 6. 12. Za rodiče Julii a Aloise Bartlový a Emila Šánka
- 13. 12. Za rodiče Ludmilu a Pavla Lysáckovy a rodiče z obou stran
- 20. 12. Za Jana Kubíka
- 26. 12. Za kněze a poděkování za uplynulý rok

ÚMYSLY MŠÍ SV. NA MĚSÍC PROSINEC 2025

1.	PO	6.30	Na poděkování Pánu Bohu za dar života
2.	ÚT	17.00	Za + rodiče Slováčkovy, + dceru Marii, syna Františka, snachu Věrku, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
3.	ST	17.00	Na poděkování za dožití 50 let života, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie do dalších let
4.	ČT	17.00	Za + Vojtěcha Miklase, jeho syna Vojtěcha a Boží pomoc pro rodinu Miklasovu, Lysáckovu a Strnkovu
5.	PÁ	7.30 17.00	Za nemocné z farnosti Za + rodiče Suré, syna Karla, rodiče Bačovy, syna Františka a Boží ochranu pro živou rodinu
6.	SO	7.30	Za živé a + členy živého růžence
7.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Josefa Machalu, dvoje + rodiče, vnučku Petru, Leonku Šerou, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + manžela Jaroslava Lysáka, rodiče Lysákovy, Lysáckovy, Marii Novákovou, manžele Stružkovy, Hořákovy, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky, živé a + včelaře
8.	PO	8.00 17.00	Za Kongregaci kněží mariánů Za + Stanislava Hudečka, jeho + rodiče, rodiče Suré, 7 + dětí, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
9.	ÚT	17.00	Za + manžela, + z rodiny Bařinkovy, Antošovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
10.	ST	17.00	Za všechny, kteří pomáhají naší farnosti, dobrodince, farní společenství, s prosbou o dary Ducha svatého a Boží požehnání
11.	ČT	17.00	Na poděkování za všechny přijaté milosti pro rodinu Liškovu, Manišovu, Šebákovu, Esteřákovu, Skálovu, duše v očistci, s prosbou o Boží požehnání
12.	PÁ	17.00	Za + manžela Vojtěcha Lysáka, dvoje + rodiče, jejich + děti, Libora Bašáka a Boží požehnání pro živou rodinu
13.	SO	15.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let života paní Dany Pavelkové
14.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Karla Lysáka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Svobodovou, manžela Karla, 8 sourozenců, rodiče, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
15.	PO	6.30	
16.	ÚT	17.00	Za + rodinu Červenkovu a duše v očistci
17.	ST	17.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 50 let Martina, dar zdraví a Boží požehnání do dalších let
18.	ČT	17.00	Za + rodinu Ptáčkovu, Hajdovu, Daňkovu, Měřičkovu, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou živou rodinu
19.	PÁ	17.00	Za + Marii Červenkovou, manžela Vojtěcha, švagra Františka, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
20.	SO	7.30	Za + rodiče Strnadovy, syna Ivana, živou a + rodinu
21.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Zelinovy, dceru, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela Václava Fojtíka a Boží pomoc pro živou rodinu Za farníky
22.	PO	7.30	
23.	ÚT	17.00	Za + Annu a Antonína Lysákovy, + rodiče z obou stran, zetě Josefa a Boží pomoc pro živou rodinu
24.	ST	15.00 00.00	Za všechny děti z farnosti („půlnoční“ pro děti) Za farníky
25.	ČT	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Rajovy, Matějíčkovy, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu Za + Ludmilu Slabíkovou, manžela Josefa, syny, obrácení celé rodiny, s prosbou o Boží požehnání
26.	PÁ	7.30 9.00 10.30	Za + Antonína Řeháka, manželku Marii, rodiče z obou stran a Boží pomoc pro živou rodinu Za + manžela Antonína Lišku, rodiče, bratry, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Liškovu a Tůmovu Za + Josefa a Ludmilu Lysákovy, Boží požehnání pro živou rodinu Lysákovu a Obadalovu
27.	SO	7.30	Za + Pavla Nováka, rodiče, bratra a Boží pomoc pro živou rodinu
28.	NE	7.30 9.00 10.30	Za + Annu Švachovou, rodiče z obou stran, synovce Josefa Floreše, duše v očistci, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za dožití 80 let života Jaroslavy, za + z rodiny Ptáčkovy, Moravčíkovy, Miklasovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu Za farníky
29.	PO	7.30	
30.	ÚT	17.00	Na poděkování za dary a milosti uplynulého roku rodiny Poláchovy, Lysákovy a Vaculíkovy
31.	ST	16.00	Na poděkování za dary a milosti uplynulého roku 2025

- Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. ● Neprodejné.
- Náklad 700 výtisků. ● Uzávěrka do 10. každého měsíce. ● Za redakci Petra Rajová, e-mail: rajova.p@centrum.cz
- Grafická příprava: PHM studio